[22] شأنك فلما فرغ قال له رسول ا صلى ا عليه وآله حاجتك قال الجنة فاطرف رسول ا صلى ا عليه واله ثم قال نعم فلما لى قال له يا عبد ا اعنا بطول السجود بسند صحيح از عبد ا بن سنان از مولاى ما ابى عبد ا بن سنان از مولاى ما ابى عبد ا الصادق عليه السلام فرمود كه مردى گذشت بر نبى صلى ا عليه وآله در حالتى كه بعمل بعضى از حجرات خود مشغول بود پس گفت يا رسول ا ميخواهم من كه باين خدمت مشغول شوم وجناب ترا كفايت كنم ازين عمل پس رسول صلى ا عليه وآله باو كفت شأنك وتقدير كلام آنست كه اسسان شأنك أي اعمل ما تحسنه يعنى قصد امر خود كن وبعمل آر آنچه أو را ميداني پس آنشخص مشغول عمل شد وچون از تمام آن عمل فارغ شد رسول صلى ا عليه وآله باو كفت كه حاجت خود را ذكر كن تا بانجاح مقرون شود گفت حاجت من آنست كه شفاعت من كنى وبهشت را از براى من ضامن باشى پس رسول صلى ا عليه وآله سر بزير افكند ساعتي نظر بر زمين داشت پس سر بر آورده گفت آرى قبول كردم پس چون آنشخص به نشست بجانب آنحضرت كرده روى براه خود آورد سيد اولين وآخرين ندا كرد أو را وكفت أي بندهء ا تعالى تو نيز ما را اعانت كن در بارهء شفاعت خود بدرازى سجود ومراد التزام تكرار ذكر ومواظبت بر دعا مأثور در سجدهء نماز واجبى است
